

ת"פ 4752/03/17 - מדינת ישראל, המאשימה נגד מ.ע., הנאשם

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כבוד השופט רפי כרמל

ת"פ 4752-03-17 מדינת ישראל נ' ע'

בעניין: מדינת ישראל - המאשימה
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים
נגד
מ.ע. - הנאשם
ע"י ב"כ עו"ד וסים דראושה

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירת הצתה לפי סעיף 448 רישא לחוק העונשין. **ואלה המעשים:** בין הנאשם לבין אמו קיים סכסוך שעניינו ביקורת הנאשם על התנהלות אמו אודות השכרת אחת הקומות בבניין שבבעלות המשפחה. הנאשם החליט לשרוף את רכבה של אמו. לשם כך רכש בנזין וביום 13.2.17, בסמוך לשעה 02:45, הצית את רכבה של אמו לאחר ששפך את הבנזין על הרכב. כתוצאה מכך הרכב נשרף ונגרם לו נזק רב.

2. הנאשם, כבן 28, נשוי ואב לשלושה. **בתסקיר שירות המבחן** שניתן אודות הנאשם מפורט, בין היתר, כי בנערותו לקח הנאשם חלק משמעותי בטיפול באביו שנפגע בתאונת עבודה באורח קשה, ובהמשך עבד בעבודות מזדמנות. לאחר פטירת אביו נוצרו בין הנאשם לבין אמו סכסוכי ירושה קשים. הנאשם טען לפני שירות המבחן, כי בעת המעשים נשוא כתב האישום היה תחת השפעת אלכוהול. לנאשם אין הרשעות קודמות. שירות המבחן פירט כי לנאשם קושי לראות הפגיעה באמו והנזק שנגרם לה. שירות מבחן המליץ על עונש מעמיד גבולות, שיכול שיהא במאסר בעבודות שירות וציון כי מאסר בפועל עלול להגביר המטענים הרגשיים אצל הנאשם ולהעצים, בטווח הרחוק, הסיכון כלפי אמו.

3. **ב"כ המאשימה** טענה כי מדובר בעבירה חמורה, שכן משפרצה אש - קשה לשלוט בהתפשטותה וקיים פוטנציאל לנזק נרחב, לגוף ולרכוש. במקרה זה נגרם אך נזק לרכוש. אולם, כאמור, החומרה הינה בפוטנציאל ועל כן נדרשת ענישה מרתיעה. הנאשם היה המבצע היחיד והעיקרי, שלט בכל חלקי העבירה, יכול היה להימנע מביצועה, תכננה מראש ואין מקום לפתרון סכסוכים כספיים באמצעות אלימות. באה הפנייה לפסיקה אשר נקטה מדיניות ענישה מכבידה. נטען למתחם שבין שנתיים ועד ארבע שנות מאסר. הוסף, כי התסקיר שניתן בעניינו של הנאשם הינו שלילי,

הנאשם אינו מקבל אחריות של ממש ויש לגזור על הנאשם 30 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה.

4. מנגד, **הסנגור** ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן, בין היתר לאור הנימוק שניתן בהמלצה זו (כמפורט לעיל). הנאשם נעדר עבר פלילי, הודה, כפי שגם עשה בחקירתו במשטרה, הביע חרטה, חייו היו מורכבים וקשים כמפורט בתסקיר, מדובר בהחלטה רגעית כאשר הנאשם נוצל על ידי אחרים במסגרת סכסוך משפחתי, נטל אחריות. באשר לעבירת ההצתה נטען כי טווח הענישה רחב מאוד ויש לבחון נסיבות כל מקרה ומקרה ובאה הפנייה להחלטה אשר גזרה מאסר בעבודות שירות, בגין עבירת הצתה.

דין ומסקנות

5. הערך המוגן באשר לעבירת הצתה הינו שלומו של הציבור, גופנית ורכושית. מדובר בעבירה חמורה הטומנת בחובה סיכון רב לשלום הציבור. נקבע, לא אחת, כי נוכח חומרת עבירה זו לא ניתן להסתפק בעונש שאינו כולל רכיב משמעותי של מאסר בפועל (ר' **ע"פ 1951/14**) וכפי שנאמר באותו עניין - מקום שנגזר עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות נבע הדבר משיקולי שיקום כבדי משקל שהיו קיימים באותם המקרים ובשים לב להמלצת שירות המבחן. בענייננו, המלצת שירות המבחן אומנם הינה למאסר שירוצה בעבודות שירות, אך מדובר בהמלצה מסויגת ובכל מקרה לא קיימים שיקולי שיקום, בוודאי לא כבדי משקל. המתחם הראוי לענייננו הינו 14 עד 36 חודשי מאסר בפועל. כאמור, לנאשם הייתה שליטה בלבדית על מעשיו, הוא תכנן והוציאם לפועל, כל זאת על רקע סכסוך כספי. אש שהוצתה, אין לדעת דרכיה. לזכות הנאשם יש לזקוף גילו הצעיר, עברו הנקי והודאתו.

6. התוצאה היא שאני גוזר על הנאשם כדלהלן:

א. מאסר בפועל לתקופה של 18 חודשים בניכוי תקופת מעצרו.

ב. מאסר מותנה לתקופה של 6 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום.

ניתן היום, ו' באדר התשע"ח, 21 פברואר 2018, במעמד הצדדים.

רפי כרמל, שופט